

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Шустіна Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 11, частини другої статті 509, статті 625 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
25 жовтня 2018 року
№ 340-1(П)/2018

Справа № 3-360/2018(4984/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шалтали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Шустіна Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 11, частини другої статті 509, статті 625 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся громадянин Шустін О.М. із клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 19, статті 21, частинам першій, другій статті 22, частині першій статті 61, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України (є неконституційними), положення частини другої статті 11, частини другої статті 509, статті 625 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних положень Кодексу підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є: 1) договори та інші правочини; 2) створення літературних, художніх творів, винаходів та інших результатів інтелектуальної, творчої діяльності; 3) завдання майнової (матеріальної) та моральної шкоди іншій особі; 4) інші юридичні факти (частина друга статті 11). Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 Кодексу (частина друга статті 509 Кодексу); боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання; боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом (стаття 625 Кодексу).

Шустін О.М. зазначає, що постановою Великої Палати Верховного Суду від 16 травня 2018 року залишено без задоволення його касаційну скаргу щодо скасування заочного рішення Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області від 24 грудня 2015 року та ухвали апеляційного суду Хмельницької області від 29 червня 2016 року.

Хмельницький міськрайонний суд Хмельницької області заочним рішенням постановив стягнути з Шустіна О.М. заборгованість за період з 1 вересня 2012 року по 1 жовтня 2015 року, мотивуючи це тим, що за

вироком суду у 2009 році з Шустіна О.М. стягнуто кошти, які він не сплатив, тому спір стосується порушення грошового зобов'язання, отже, є підстави для стягнення інфляційних втрат і трьох процентів річних відповідно до статті 625 Кодексу.

Апеляційний суд Хмельницької області ухвалою від 29 червня 2016 року залишив рішення суду першої інстанції без змін, аргументуючи це тим, що грошове зобов'язання може виникати не тільки з договірних правовідносин, а й з інших підстав, зокрема з факту наявності боргу, встановленого рішенням суду.

На переконання Шустіна О.М., положення частини другої статті 11, частини другої статті 509 та статті 625 Кодексу застосовані та витлумачені Великою Палатою Верховного Суду на власний розсуд з порушенням засад і принципів верховенства права, законності та „заганяють його у довічну боргову яму“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Однією з підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неприйнятність конституційної скарги, яка визнається такою у разі, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (пункт 4 статті 62, частина четверта статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що у ній не наведено жодних аргументів щодо неконституційності положень частини другої статті 11, частини другої статті 509, статті 625 Кодексу.

Шустін О.М. стверджує, що Велика Палата Верховного Суду, застосувавши у постанові від 16 травня 2018 року оспорювані положення Кодексу, витлумачила їх на власний розсуд та поклала на нього цивільні обов'язки боржника у грошовому зобов'язанні. У конституційній скарзі Шустін О.М. фактично висловлює незгоду з цією постановою, однак незгода з судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень).

Отже, конституційна скарга є неприйнятною, оскільки її зміст та вимоги очевидно необґрунтовані, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Шустіна Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 11, частини другої статті 509, статті 625 Цивільного

кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**